

λάδα, θὰ προεδρεύῃ τῆς Βουλῆς ὁ κ. Κοκέβης περιτετυλιγμένος τὸ σάλι του.

* * *
Ἡ ἡμερησία διάταξις εἶνε ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν οἱ βουλευταὶ εἰσέρχονται τὴν νύκτα.

* * *
Ὁ κ. Συγγρός ἐχρημάτισεν ἀπαξ βουλευτής ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ ὄλονέν νὰ χρηματίζῃ.

* * *
Ὁ μόνος αἰρεσιάρχης, ὅστις ἔχει τὸν λόγον του εἶνε ὁ κ. Μακράκης.

* * *
Οἱ μέτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας ἐν Ἐρμούπολει κατήρτισαν μίαν ἐπιτροπὴν Σύρου-κ' εἰλα.

* * *
Ἡ ἰδρυομένη Ἀτμοπλοϊκὴ Ἐταιρία μετ' ἄλλα ἔτη θὰ λέγεται καὶ αὐτὴ Παλαιά.

* * *
Καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἀπόλυτος ὀνομαστική, θὰ τὴν ἐφεύρισκεν ὁ κ. Βαλαμακῆς.

* * *
Ἡ πρόδος μίαν ἡμέραν θὰ συνδέσῃ διὰ σιδηροδρόμου τὰς δύο ἄκρας τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου.

* * *
Κατὰ τὸν «Ἀχελῶον» καλλίτερος ἰατρός εἶνε ὁ Κύριος Πύρλας.

* * *
Ὁ κ. Στ. Ξένος γράφει τὰ ὠραιότερα «Μικρὰ καὶ Ζουμερά».

Ἐπιζυγίματα

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ

Τίς ἄγνοεῖ τὸν Γόρδωνα, τὸν ἥρωα τοῦ ἐν Σουδάν πολέμου καὶ τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν συγκίνησιν, ἣτις κατέχευε τὴν Ἀγγλίαν καὶ σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αἱματηροῦ δράματος εἰς τὴν ἀπωτάτην ἐκείνην διακεκαυμένην χώραν, ὅτε ἐπὶ πολὺ ἠγνοεῖτο ἡ τύχη τοῦ ἀνδρείου Ἀγγλοῦ ἀρχηγοῦ; Ὁ Γόρδων ἀπώλεσθη, ἀλλ' οἱ συμπατριῶταί του τιμῶντες τὴν μνήμην ἀνήγειραν αὐτῷ ἀνδριάντα, οὗ τὰ ἀποκαλυπτήρια μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθησαν πρό τινος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας.

Ὁ ἀνδρίας παριστᾷ τὸν Γόρδωνα καθήμενον ἐπὶ καμήλου. Πρώτην φορὰν τὸ εἰρωνικὸν καὶ εὐεργετικὸν ζῶον τῶν ἐρήμων ἐπισήμως οὕτως εἶπειν καταλαμβάνει τὴν θέσιν του εἰς τὴν γλυπτικὴν καὶ ἰδίως τὴν ἀνδριάντοποιάν, διότι πολλοὶ μὲν ὑπάρχουσιν ἀνδριάντες ἑφιπποί, ἀλλ' οὐδεὶς καθόσον τοῦλάχιστον γινώσκωμεν, ἐπίσημος ἀνὴρ μέχρι τοῦδε ἀπεικονίσθη ἀναβάτης ἐπὶ καμήλου.

Πρωτότυπος, ὡς ὅλοι οἱ ὁμοεθνεῖς του, ὁ Ἀγγλος καλλιτέχνης ἐπεδίωξεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ couleur local καὶ τὸ ἔργον του ἔχει ἕνεκα τούτου ἑκτακτὸν ἰδιορρυθμίαν.

ΤΑ ΡΟΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

(Ἐκ τῆς Δημοτικῆς Ἀνθολογίας.)

I

Ἐκεῖ στὸν «Κήπον τῶν Μουσῶν»
Ὁ Δήμαρχός μας ὁ κλεινός
— Πᾶν ὅ,τι γίνοντο μισῶν,
Καὶ κατηφῆς καὶ σκοτεινός —
Φυτεύει ρόδα δροσερὰ
Διότι θέλει κ' ἀπαιτεῖ
Ὅλα νὰ βλέπῃ ἀνθηρὰ
Ὅταν ποτὲ περιπατῇ
Ἐκεῖ στὸν «κῆπον τῶν Μουσῶν»
Ὁ Δήμαρχός μας ὁ κλεινός!

II

Ἄφου τὸ ζήτημα τοῦ ὕδατος ἐλύθη,
Ἄφου ἀκάθαρτοι οἱ δρόμοι πλεῖα δὲν εἶνε,
Ἄφου ὁ τύφος κ' ἡ χολέρα ἀπεσοδύθη,
Ἄφου τρισόλβιοι ἀπλοῦνται αἱ Ἀθῆναι,
Ἄφου καὶ πάλιν ὁ «χρυσαῦς Αἰὼν» ἐφάνη,
Ἄφου ἐνίκησε τὴν σκόνην κατὰ κράτος,
Ἄφου δὲν ἔχει πλέον τίποτε νὰ κἀνῃ,
Καλλιεργεῖ τὴν γῆν ὁ νέος Κιγκινᾶτος!

III

Θάλλουν ρόδα δροσερὰ
ἐκεῖ πέρα μὰ χαρὰ...

Μ' ἀπ' τὴν βρῶμα τὴν πολλὰ
Ποῦ σκορπᾷ ὁ κάθε δρόμος
Εἰς τὴν πόλιν μέσ' ἀνθεῖ
Ἡ ὀνάκανθα κ' ὁ φλόμος

IV

Ἐνόσω μένει ὕδατος σταγῶν
Ἐντὸς κρηνῶν, φρεάτων καὶ πηγῶν,
Θ' ἀνθοῦν ἐκεῖ τὰ ρόδα τὰ καλλίφυλλα,
Ἄλλ' ὅταν θὰ στηρεύσῃ τὸ νερὸν
Καὶ μείνῃ ὄλο τὸ ἔδαφος ξηρόν,
Θὰ μαρανθοῦν τὰ ρόδα τὰ καλλίφυλλα!

V

Ἐὰν τὰ ρόδα μόνον ζοῦν
Μίαν τοῦ ἔαρος πρωίαν,
Τὰ βᾶσανά μας διαρκοῦν
Ὀλόκληρον τετραετίαν!

ΑΝΔΡΙΑΣ

Ἄν μὲν χῶτος